

VINCENTIUSNIEUWS

16 AUGUSTUS – 15 SEPTEMBER 2023

Woonzorgcentrum Sint-Vincentius
samen zorg dragen voor elkaar

INHOUD

Editoriaal	3
Pastoraal Nieuws	4
Gebedsvieringen	6
Huiskalender	7
Terugblik.....	9
Verjaardagen	15
Bewonersnieuws	16
Personeelsnieuws	17
Op reis door Europa	18
Zomergroetjes uit.....	22
Tulpenhof.....	22
Leliedal.....	24
Irisheem.....	25
Moestuin	27
Kattenbergse Rommelmarkt.....	28
Fotocollage	29
Fotobooth	30

EDITORIAAL

Beste bewoners, familieleden, medewerkers, vrijwilligers en sympathisanten,

Overal waar we kijken, zien we zomer. Welke richting we ook uitgaan, de zomer loopt met ons mee. Wat we ook zeggen, de zomer antwoordt... Hoewel we het zomersentiment ook weer niet teveel moeten uitvergroten. Terwijl wij ons veilig en geborgen voelden in ons woonzorgcentrum, zonden verschillende tv-kanalen de afgelopen weken hallucinante beelden uit van noodweer en overstromingen. Voor alle mensen en dieren die op één of andere manier getroffen werden door zondvloed, hopen wij op de allerbeste uitkomst.♥

De ongeziene buien terzijde, konden onze bewoners deze periode wel met groots enthousiasme uitkijken naar een ansichtkaart en/of een leuk souvenir van rondreizende familie en vrienden. Het is immers het seizoen van vakantie, en vakantie staat voor vreugde, ontdekken en delen. Er werd ook teruggeblikt op eigen reizen uit het verleden. Met de partner, met kameraden. Met als doel ontspanning, een vreemde taal leren, een nieuw gebied bewonderen... Eindeloze kansen, eindeloze herinneringen.

Hier en daar trok ook een medewerker eropuit. We kijken uit naar de terugkomst van onze reizende collega's, die ongetwijfeld verhalen en originele ideeën voor activiteiten zullen meebrengen naar de werkvloer!

Wij wensen u alvast veel leesplezier!

Het redactieteam

PASTORAAL NIEUWS

Terwijl we de periode van Moederdag rustig achter ons laten, horen we de tekst van het liedje *Let it be* van The Beatles nog luid en duidelijk tussen onze oren. *Als ik mijzelf terugvind in moeilijke tijden, komt Moeder Maria naar me toe.*

“Gezegend boven alle vrouwen” verdient Moeder Maria, dochter van Anna en Joachim, een verjaardag. Volgens sommige strekkingen – met name in Spanje en Italië – moet **8 september** een grote dag voor Maria geweest zijn. Op deze dag vieren zuidelijke landen haar Geboortefeest.

Op **14 september** valt de Heilige Kruisverheffing. De oorsprong van dit feest ligt in de jaarlijkse viering van de kerkwijding van de basiliek van het Heilig Graf in Jeruzalem, die

samenviel met de vondst van het Heilig Kruis door Sint-Helena. Deze basiliek staat volgens de overlevering op de plaats waar Christus tussen kruisdood en verrijzenis lag opgebaard.

Gedurende het jaarlijkse kerkwijdingsfeest werd het kruis aan het volk getoond. Volgens de traditie heeft aan dit kruis Jezus

geleden. Het kruis is volgens de traditie gevonden door Helena, moeder van Constantijn de Grote, die rond 324 naar Jeruzalem

pelgrimeerde. Daar liet zij uitgravingen doen,

waarbij ook de grafkelder ontdekt zou zijn. Hier werd voor het eerst over bericht in 325 door Eusebius van Caesarea. Uit de 4e eeuw stammen ook de verslagen van bisschop Cyrillus van Jeruzalem, Ambrosius van Milaan, Socrates Scholasticus en Theodoretus van Cyrrhus.

Op de plaats van de gevonden grafkelder, achter Golgotha, liet Helena de basiliek van het Heilig Graf bouwen. Het kruis werd door Helena gedeeld; een deel bleef in Jeruzalem en twee andere delen schonk zij aan Constantinopel en Rome. De vondst van het heilig kruis leidde vooral vanaf de kruistochten tot een onstuitbare verspreiding van kruis-relieken en daarmee ook tot verspreiding van het feest van de Kruisverheffing. Bovendien heeft de verspreiding van de Cisterciënzers en Trappisten over Europa een rol gespeeld, aangezien in hun spiritualiteit de Kruisverheffing van bijzonder belang is. Het tonen van het kruis als teken van verlossing door Christus, verspreidde zich zo door de hele Kerk.

GEBEDSVIERINGEN

VIERINGEN VAN 16 AUGUSTUS TOT 15 SEPTEMBER

Vrijdag 18 augustus 2023 om 14u.

Gebedsviering voorgedaan door Luk Patroons.

Vrijdag 1 september 2023 om 14u.

Gebedsviering voorgedaan door Lut Crève.

Vrijdag 15 september 2023 om 14u.

Gebedsviering voorgedaan door Luk Patroons.

De vieringen vinden plaats in de kapel, naast de cafetaria op het gelijkvloers.

HUISKALENDER

Hier het maandooverzicht voor heel ons huis. De activiteiten per woonkern kan je aan de leefruimte van de woonkern terugvinden. Alle bewoners zijn van harte welkom op de activiteiten.

Di 15 aug	Feestdag – weekenddienst 12u Moederdagmenu
Woe 16 aug	14u zangstonde Moederdag in de cafetaria
Do 17 aug	14u Contactkoor in de kapel
Vrij 18 aug	14u Misviering in de kapel ***
Ma 21 aug	14u Bingo in de cafetaria
Di 22 aug	14u Wandelen met Katrin
Woe 23 aug	10u Marktbezoek ***
Ma 28 aug	14u Filmnamiddag in de oude cafetaria
Di 29 aug	14u Wandelen met Katrin
Woe 30 aug	10u Marktbezoek
Vrij 1 sept	14u Misviering in de kapel

Ma 4 sept	Muziekbingo in de cafetaria
Di 5 sept	14u Wandelen met Katrin
Woe 6 sept	10u Marktbezoek

Di 12 sept	14u Wandelen met Katrin
Woe 13 sept	10u Marktbezoek 14u Hobbycafé: vrijwilligers en bewoners creatief aan de slag
Vrij 15 sept	14u Misviering in de kapel

Di 19 sept	14u Wandelen met Katrin
Woe 20 sept	10u Marktbezoek 10u – 12u Studenten van Villers doen activiteiten op de woonkernen
Do 21 sept	14u Contactkoor in de kapel

Ma 25 sept	14u Zangstond in de cafetaria
Di 26 sept	14u Wandelen met Katrin
Woe 27 sept	10u Marktbezoek
Vrij 29 sept	14u Misviering in de kapel

TERUGBLIK

Katrin doet het weer!

Exotische reptielenwandeling

Hoe ze het klaarspeelt, weten we niet. Maar enkele weken geleden zette Katrin wéér een adembenemende wandeling op touw. Ze verklaarde dat ze een ontmoeting voor ons had geregeld met een man uit de buurt ... en zijn huisdieren! Dieren zien wij niet echt in ons woonzorgcentrum, we hadden dan ook kriebels in onze buik bij het vooruitzicht naar “eens iets anders”. Een heleboel nieuwsgierige bewoners verzamelden voor de oude cafetaria. We trokken de straat op en doorkruisten het Hagelkruispark, dat normaal iedereen wel kan bekoren, maar ditmaal zat de spanning voor het bezoek aan de dieren ons in de weg.

“Moeten we écht door het park, om bij de dieren te geraken?” klonk het ongeduldig. Eigenlijk hoefde dat niet, inderdaad. Maar spanning opbouwen, dat hoort toch bij zo’n uitstap?

Uiteindelijk hobbelden we de natuur terug uit. We trokken onze buik in om tussen de huizen een smal steegje in te gaan. Een kleine binnenplaats met een waterput deed ons denken aan de tijd van toen. Hier ergens woonde de mysterieuze man met de huisdieren. We genoten van het decor en wachtten. De gordijnen van het oude huis op de binnenplaats waren gesloten, er brandde geen licht. We troffen wel een lieve dame met haar schoothondje aan de leiband. Ze vertelde ons dat de man “de vroege” had gehad, hij lag bij te slapen en kon ons dus niet binnenlaten. Wat kwamen wij daar eigenlijk doen?

Toen ze hoorde dat we voor de huisdieren kwamen, wist ze meteen waar we op doelden ... Al wisten we dat zelf nog niet goed.

“Oh, de leguanen!” riep ze uit. Ze bracht ons naar een grote kooi aan de zijkant van het donkere huis. Een klein boompje met veel groen bloeide in het midden.

“Zoek de leguanen maar!” nodigde de mevrouw ons uit. De eigenaar van de dieren lag nog steeds te slapen, maar wat maakte het uit? We zochten naar reptielen tussen de takken en bladeren.

Zodra onze ogen aan de wildernis gewend raakten, vonden we het ene beest na het andere. Kleine reptielen, grote reptielen. Dik, dun. Als versteend of vol energie.

De dame met het hondje belde haar man op, die ook één en ander van reptielen kon vertellen. Binnen een paar minuten stond hij voor onze neus en begon hij te vertellen.

“De dieren kunnen buiten in een temperatuur vanaf 18 graden,” leerde hij ons bij. “Zodra het kouder wordt, moeten ze naar binnen.”

Een dappere bewoner stelde de vraag, wat reptielen graag eten. We rekenden al op een onsmakelijk antwoord:

“Sprinkhanen en muizen, die kan je voorverpakt of zelfs ingevroren kopen in de dierenwinkel!”

De man die ons uitleg gaf, leek haast wel een echte professor. Goed op de hoogte, trots, en vol vertrouwen in de dieren, hun karakter en hun talent om mensen te amuseren.

Bakken en braden bij Bakkerij Bossuyt

Bossuyt

Met enige vertraging kon ons uitje naar het atelier van Bakkerij Bossuyt dan eindelijk doorgaan! De aangename zonnestrallen maakten dat we ons licht en zomers gekleed hadden, maar al waren we in ons blootje naar het atelier gegaan: het brood in de ovens was niet het enige dat in het atelier werd gebakken! Een waanzinnige temperatuur sloot zich om ons heen toen de bakker en zijn vrouw ons allemaal een plaatsje toewezen. Het atelier was opvallend ruim, al onze rolstoelen pasten binnen. En we waren met maar liefst 30 gegadigden, dan weet je genoeg!

De bakker vertelde over het bereidingsproces, de verschillende soorten brood, de nodige machines etc. Ook de resultaten van de zware arbeid waren te zien: hele rekken vol versgebakken broden. Heerlijke aroma's fladderden om onze oren. De sensatie van het eenvoudige brood was al overweldigend, maar toen

wist de bakker ons pas echt te bekoren: "Dachten jullie dat jullie hier zouden komen, zonder een lekker hapje achteraf? Straks mogen jullie allemaal proeven van de specialiteit van het huis!"

Hij ging ons voor naar een andere werkplaats. Een grote ijzeren werktafel, een comfortabel stoeltje en drie gigantische zakken. Naarstig ging de bakker aan de slag met hompen marsepein. Bruin, groen en roze. Zo maakte hij olifanten, varkentjes en zelfs een Sinterklaas en Zwarte Piet. Chocolade kwam ook ter sprake, maar naar dat proces hadden wij het raden. Toen de bakker zijn uitleg stilletjes aan afrondde, verscheen zijn vrouw als een engel met een dienblad vol gebakjes.

“Antwerpse” gebakjes! Heerlijke biscuit, witte chocolade en een vleugje Elixir d’Anvers. Om je vingers van schoon te likken!

Doggy dance

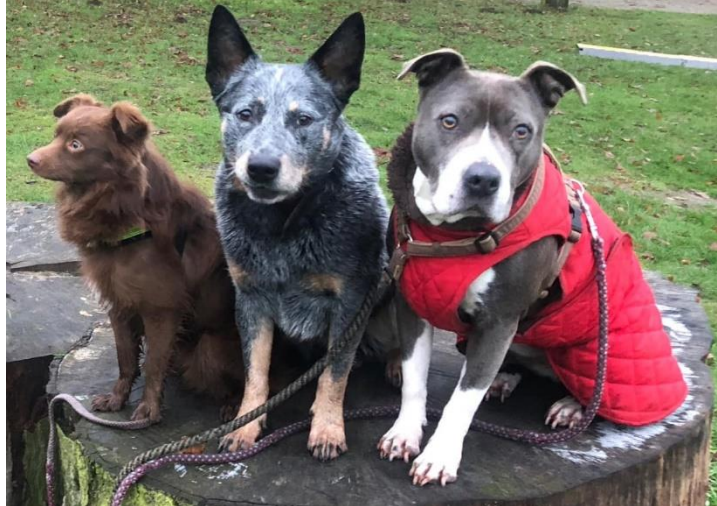
We kennen ergotherapeut Caroline als lief en hulpvaardig. Dag na dag kruipt ze in haar beschermende, dragende rol en geeft ze onze bewoners de zorg die ze nodig hebben. Caroline leeft om warmte te geven. Maar wie had kunnen denken dat ze na haar werkuren nog een totaal andere hobby heeft?

Caroline is een echte hondenkenner en trainer. Ze kan probleemloos alle positieve en negatieve karaktertrekken van verschillende hondenrassen opsommen. Momenteel adviseert ze een collega bij de keuze van een eerste hond.

Wie een hond in huis haalt, doet er goed aan om deze te laten trainen. Waakzaamheid, lenigheid en bovenal gehoorzaamheid. Het zijn eigenschappen die baasjes graag aan hun viervoetige vrienden meegeven. Maar hoe zit het met lol trappen? Honden

trainen hoeft niet streng en stijf te verlopen. Honden vinden het ook heerlijk om mensen te vermaken, bijvoorbeeld door te dansen! Dat heeft Caroline haar honden ook aangeleerd.

In juli stroomde onze cafetaria vol met nieuwsgierige bewoners en medewerkers. Caroline sprong op haar vrije dag binnen met haar drie sterren: Iza, Dorian en Apache, en een volledig uitgewerkte

dansshow! Caroline verwijst liefdevol naar haar huisdieren als de “heilige drievuldigheid”. Elke hond voerde samen met Caroline twee acts op, een hondenshow met in totaal zes dansjes. Apache vertolkte Robin Hood en bracht een streepje *country* in ons woonzorgcentrum op het nummer *Country Roads* van John Denver. Dorian voerde een indianendans op, en voor zijn tweede act speelde hij Fred Astaire naast Caroline als Ginger Rogers. Iza verbaasde het grote publiek door de trouwe kompaan van een ridder te spelen, op zoek naar het zwaard in de steen. De hele cafetaria hield in spanning de adem in. Caroline en haar drie mede-acteurs overwonnen hun plankenkoorts en het spektakel werd van begin tot einde een groot succes.

Iza is 10 jaar oud. Ze is een Amerikaanse staffordshire terriër. Krachtig, sociaal, zorgzaam en vasthoudend. Toen Iza 2 jaar oud was, merkte Caroline dat de kleine hond naast gehoorzaamheidstraining wel een extra uitdaging aankon. Algauw kwam het duo bij dogdance terecht. Iza had er aanleg voor en ook Caroline had de smaak meteen te pakken. Natuurlijk kostte het leerproces tijd en moeite van zowel hond als baasje, maar het is ook quality time en de resultaten zijn prachtig! De

talenten van Iza stoppen daar nog niet! Caroline introduceerde haar ook aan flyball. In theorie is Iza, met haar 10 jaar, “gepensioneerd”. Maar echte hobby’s laat je niet zomaar los, en dat geldt ook voor honden! 😊

Dorian is een flinke reu van 8 jaar oud. Hij is een Australische veedrijverhond of *cattle dog*. Dorian is explosief, loyaal en een echte beschermer voor zijn dierbaren. Anders dan je van een hond zou verwachten, is hij dol op fruit. Vooral voor een lekker banaantje mag je hem wakker maken. Buikaaitjes en spelletjes met de bal vindt Dorian ook super.

Tenslotte ontmoeten we na de hondenshow Apache, de jongste vedette. Apache is pas 2 jaar, een kruising tussen een chihuahua en een keeshond. Hij is intelligent en territoriaal, maar ook gevoelig en een echte speelvogel. Hij jaagt graag op konijnen en geniet van aaitjes onder zijn kinnetje. Zowel Apache als Dorian volgden grote “zus” Iza met dogdance – zij begonnen

hun training allebei toen ze 8 weken oud waren. Dat is overigens de leeftijd waarop jonge puppy’s oud genoeg worden verklaard, om het nest te verlaten en een nieuw leven op te bouwen bij hun eigen baasje.

VERJAARDAGEN

17/08/1929 Louisa Wackers (Tulpenhof)
17/08/1965 Ria Cox (p)
17/08/1982 Daniela Panzaru (p)
18/08/1937 Georges Dumoulin (Leliedal)
18/08/1933 Hermine De Wagter (CDV)
19/08/1994 Aitor Buyst (p)
20/08/1961 German Salazar Valencia (Tulpenhof)
22/08/1931 Frans Van Den Wyngaerd (Tulpenhof)
23/08/1925 Wim Leys (Leliedal)
24/08/1940 Paula Lambrechts (AW)
25/08/1933 Jean Westdorp (AW)
25/08/1994 Marieke Schittecat (p)
25/08/1988 Elaine Van Den Elsacker (p)
28/08/1937 Geeraard Adriaenssens (Leliedal)
29/08/1925 Leonie Heylen (Klaproosveld)
31/08/1932 Elisabeth Lemmens (AW)
03/09/1929 Irene Van Laer (Leliedal)
04/09/1986 Nikki Daemen (p)
07/09/1934 Philomene De Schepper (Irisheem)
08/09/1926 Irena Van Gorp (Rozentuin)
08/09/1934 Alfred Vandervorst (Leliedal)
08/09/1939 Denise Vos (CDV)
09/09/1936 Luc Van De Meirssche (vr)
12/09/1978 Monica Sarabando (p)
12/09/1957 François Verbeeck (vr)
15/09/1934 Astrid Keppens (Klaproosveld)
15/09/1950 Mariette Meskens (Irisheem)
15/09/1921 Maria De Boer (Tulpenhof)

BEWONERSNIEUWS

We verwelkomen....

Wij heten onze nieuwe bewoners van de voorbije maand van harte welkom en hopen dat zij zich ondertussen al een beetje thuis voelen.

Lucien Lemmens	Irisheem	K241
Maria Steurs	Irisheem	K222
Wuyts – Neyts	Assistentiewoningen	AW206

We betreuren het afscheid van...

Joanna Joekhoven	Tulpenhof	25/07/2023
Liliane Wagemans	Leliedal	04/08/2023

Wij betuigen de familie onze oprechte deelneming en wensen hen veel sterkte toe.

PERSONEELSNIEUWS

Welkom!

Emma Moons

Kinésiste vanaf 1/9/23

Op pensioen

Magdalena Ordonez

keukenmedewerker

Proficiat met je pensioen en geniet van je vrije tijd en meer tijd met je gezin. We zien je regelmatig nog terug om een handje te helpen in de keuken. Bedankt voor de afgelopen 24 jaar!

Van harte beterschap aan onze langdurig zieke collega's: Elisa Struyven, Somia El Khattabi, Hilde Groos, Ingrid Bal, Karine Donné, Conny Oeyen, Jill Van Dyck, Ewelina Chechlinska, Anneke Decolfmaeker en Magda Franck.

OP REIS DOOR EUROPA

Duitsland, jawohl!

Een reizende begeleider trok naar Schwangau in Duitsland. Daar bezocht ze Schloß Neuschwanstein, het kasteel van Ludwig II, Koning van Beieren. Het kasteel prijkt fier en ontzagwekkend in een gebergte dat aan een schilderij doet denken, gehuld in

wolken en eeuwigheid. Wist je dat Ludwig II een fanatiek lezer was? Hij raakte graag volledig opgeslorpt in meeslepende verhalen, in boeken, maar ook in opera's. Zijn bewondering voor de verhalen ging zelfs zo ver, dat hij jaloers werd op de bijzondere decors. Verschillende van de 25 vertrekken

werden op zijn vraag omgebouwd naar bekende decors. De slaapkamer kreeg bijvoorbeeld het thema van Tristan en Isolde mee. De troonzaal dan weer het verhaal van de aartsengel Sint-Michiel. In de leeszaal werden iedere avond maar liefst 600 kaarsen aangestoken, zodat de koning voor het slapengaan kon opgaan in zijn eigen gedachten en fantasie. Dat moest wel, want de rijke monarch had niet veel gezelschap om die gedachten en fantasieën mee te delen. Het

personeel bediende hem op zijn wenken, de koks bereidden zelfs driemaal daags een vijfgangenmenu voor de heerser. Maar met al het goud, het gigantische kasteel en lekkere eten kon Ludwig II de leegte in zijn hart niet vullen. Hij vond nooit de ware, trouwde niet en bracht geen kinderen voort. Hij hield wel contact met zijn ouders en jongere broer, die leed aan een geestesziekte. Maar binnen de met diamanten bezette muren van zijn kasteel, kon hij zelden met iemand praten als gelijken. Een persoon die ons aan het denken zet. Is de knagende eenzaamheid een goede prijs voor immense rijkdom, aanzien, een plaats in de geschiedenisboeken? Of settelen we beter voor weinig materieel bezit, maar vriendschap, knuffels en babbeltjes in overvloed? In ons woonzorgcentrum weten we misschien niet alles, maar wel dat onze bewoners en medewerkers meteen voor de tweede optie zouden kiezen. Want vriendschap, babbeltjes en knuffels zijn de rijkdom waar wij ons dagelijks in wentelen. Liever dan een plekje in de geschiedenisboeken, veroveren wij een plekje in elkaars armen.

Frankrijk, quelle histoire!

Een populaire reisbestemming onder de Belgen, is het nabijgelegen Frankrijk. Maar voordat we ons laten verleiden tot verhalen over de romantiek rond de Seine, de Eiffeltoren en we *Aux Champs-Élysées* beginnen te zingen, richten we ons tot onze lezers met een originele vraag: “Heeft u wel eens een jonkvrouw een varken van een kasteel zien gooien?”

Het is iets dat de verbeeldingskracht van Disneyfilms overstijgt. In het zuiden van Frankrijk ligt de bruisende stad Carcassonne. De

middeleeuwse stadsomwalling staat nog altijd. Binnen de muren vind je tal van kraampjes,

winkels met lokale specialiteiten en heerlijke, bijhorende dranken. De overvloed die tegenwoordig onlosmakelijk verbonden is met deze plek, staat in schril contrast met een opmerkelijk, en toch bijna vergeten hoofdstuk in de Franse geschiedenis. De legende van Carcassonne vertelt over Dame Carca, die in de middeleeuwen waakte over het reilen en zeilen binnen de muren van de stad die ooit Carcassonne zou heten.

Op zekere dag werd de stad ingesloten door de troepen van Karel de Grote, die het plan had opgevat, de voedseltoevoer naar de stad te blokkeren en de inwoners aan een trage hongerdood over te laten. Op die manier zou de stadsverdediging zodanig verzwakken, dat de verovering een koud kunstje zou worden. Het plan zou geslaagd zijn, ware het niet voor Dame Carca.

Na verloop van tijd werd de toestand binnen de stadsmuren gruwelijk. Het eten was simpelweg op. Mensen crepeerden op straat en het allerlaatste eten was een varken en een zak graan.

Buiten de stadsmuren was de sfeer niet bepaald feestelijk, hoewel de overwinning meer en meer naderde voor Karel de Grote en zijn manschappen. Veel soldaten begonnen te klagen, ze waren zo lang en zo ver weg van huis. Ze misten hun vrouwen en kinderen, hun ouders en vrienden. Het blokkeren van de voedseltoevoer bracht geen uitdaging of avontuur met zich mee en zolang de stad zich niet overgaf, was er gewoon geen voldoening. Op den duur heerste er de vraag: “Waar doen we dit eigenlijk voor?”

Binnen de stadsmuren kwam Dame Carca met een list: “Als we dit varken nou eens vetmesten met het graan. Daarna schenken we het dier aan Karel de Grote en zijn manschappen.”

Met pijn in het hart – en nog meer in de lege maag – deden de inwoners wat de Dame hen opdroeg. Het varken werd moddervet overgedragen aan Karel de Grote. Bij het zien van het dikke dier gooiden de soldaten definitief de handdoek in de ring: “Als de inwoners nog zomaar een dik varken kunnen cadeau geven,” verzuchtten ze, “dan hebben ze daarbinnen nog eten genoeg. Zo kunnen we hier nog maanden staan wachten tot ze zich overgeven!”

Met hangend hoofd trokken de manschappen van Karel de Grote terug huiswaarts, de voedseltoevoer naar de stad werd hersteld en het tij was gekeerd. Volgens sommige legendes overhandigden de inwoners het varken niet netjes, maar gooide Dame Carca in hoogsteigen persoon het dier van de stadsmuren. Om de overwinning te vieren, luidde Dame Carca de klokken. De naam *Carca sonne* betekent “Carca luidt de klokken”.

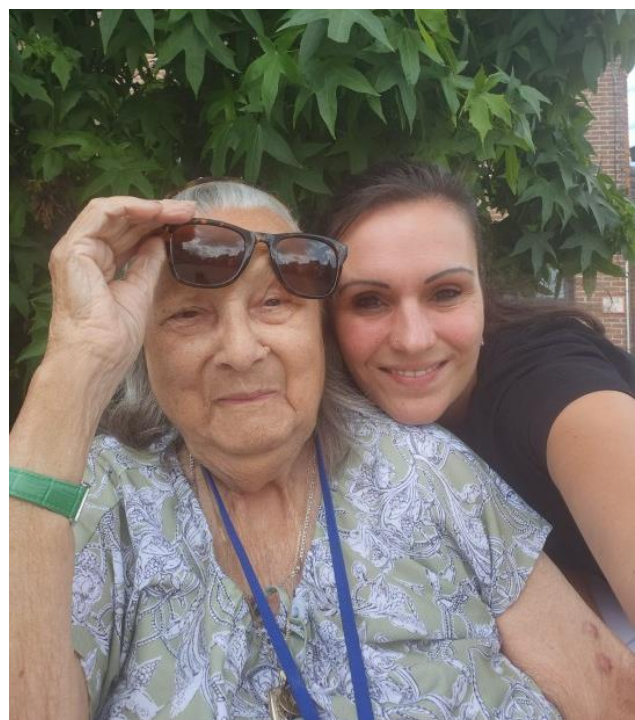
Er zijn nog talloze andere legendes rond de stad Carcassonne, en de reden waarom Dame Carca de klokken luidde. Maar dit is een verhaal wat in de toekomst alvast een brede glimlach op ons gezicht zal toveren, als we in ons woonzorgcentrum nog eens varkensstoof voorgeschoteld krijgen!

ZOMERGROETJES UIT...

Vele medewerkers genieten tijdens de zomermaanden van hun welverdiende vakantie. Sommige reizen gepakt en gezakt naar het buitenland, anderen trotseren dan weer het Belgische zomerweer. Het Vincentiusnieuws is daarom een beetje in vakantiemodus. Op Tulpenhof, Irisheem en Leliedal zijn de creatieve collega's goed uitgerust opnieuw in hun pen kunnen kruipen om verslag uit te brengen van hun zomeravonturen.

TULPENHOF

Lieve Elza vierde haar 83ste verjaardag met een overheerlijke traktatie: gepersonaliseerde cupcakes! Schattige gebakjes met haar naam en – jawel! – ook haar leeftijd vermeld. Want Elza weet dat er veel schoonheid ligt in oud worden. Ze doet het met stijl, met liefde ... en met ons! Elza weerlegt dus bij dezen het idee dat het

ongehoord is om een dame naar haar leeftijd te vragen. Want leeftijd, dat draag je trots met je mee, gesterkt door de levenservaringen en wijsheid die je gaandeweg hebt meegepikt. Heffen we dan nu nog eens het glas voor Elza, een echte koningin op Tulpenhof!

Terwijl radio en televisie verslag uitbrengen over onweersbuien in het buitenland en ja, ook in bepaalde regio's in ons kleine apenlandje, trekken onze bewoners de zon aan zoals bloeiende bloemen bijtjes aantrekken. De momenten die hieruit voortkomen, smaken voor ons als zoete honingwijn. Niets fijner dan genieten van een mooi wandelingetje in het lekker warme zonnetje!

Lea, de petanque-kampioene uit een vorige editie, vermijdt liever een overdosis zon. Of beter gezegd: ze bewaart de heerlijke wandelingen voor tijdens het bezoek van haar familie. Maar ook zonder wandelingen is Lea gebeten door de zomer, en ook zonder bezoek is ze een echte bezige bij. Van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat heeft ze alles uit de kast gehaald om deze prachtige safaripuzzel tot een goed einde te brengen. Geen uitstapje naar de dierentuin nodig, Lea tovert de exotische dieren tot in ons woonzorgcentrum!

LELIEDAL

Ook op Leliedal merken we dat het mooie zomerweer wat achterwege blijft. In de plaats van buiten de kunnen genieten van het goede weer, maken we het binnen lekker gezellig. Samen met de studenten blijven we goed in beweging met verschillende activiteiten.

En om het nog gezelliger te maken, hielden we een heus pannenkoekenfestijn! De heerlijke pannenkoeken werden vers gebakken door onze chefs Viviane en Julia!

Liefste Liliane, vorige maand vierden we nog jouw 89ste verjaardag. Wat heb je toen genoten van de feestvreugde en het gezellig samen zingen. Nu moeten we met pijn in ons hart afscheid nemen van ons zonnetje in huis. We gaan jouw lieve glimlach en warme knuffels missen. Rust zacht. ♥

IRISHEEM

Daniela mag dan nog wel met vakantie zijn, toch kon ze het niet laten ons enkele foto's te bezorgen van de afgelopen maand. ☺

Op woensdag, marktdag, werd Petrus om vogelzaad gestuurd. Hij maakt maar al te graag een praatje met oude bekenden die hij op de markt tegenkomt. Deze keer kon hij nog eens praatje slaan met zijn oud-collega boer. Wat zouden die twee elkaar allemaal te vertellen hebben...?

We kregen ook bezoek van Bisbal El Bandidos, een hele mond vol voor een poezennaam, maar Bisbal draagt zijn naam met waardigheid.

Bisbal is een sierlijke Siberische poes, met een dikke, pluizige vacht. Hij geniet volop van aandacht en laat zich zonder morren aaien en strelen. Onze bewoners genoten evenveel van zijn gezelschap!

MOESTUIN

Het is oranje, groot, lekker en gezond en het groeit in onze moestuin.....?

Onze eerste volgroeide pompoen van maar liefst 19,2 kg.

De bezoekers van het dagcentrum keken raar op toen er ineens een pompoen werd afgeleverd door Rik, onze vrijwillige tuinman. Er waren vier handen nodig om het grote exemplaar veilig weg te leggen. Al gauw begon het raden naar het gewicht. “Ik denk 9 kg, wat denk jij?”

Nathalie kreeg het idee om de pompoen te wegen op de weegschaal voor rolstoelen in de kinéruimte. We voerden de pompoen in de rolstoel naar de kiné om geen ongelukken te veroorzaken. Ronald werd dolenthousiast toen hij onze plannen hoorde! 😊

Binnenkort snijden de bezoekers van het dagcentrum hem in stukken en maken er een overheerlijke soep van. De soep zal ten voordele van het dagcentrum verkocht worden aan medewerkers en bezoekers.

Smakelijk!

KATTENBERGSE ROMMELMARKT

Wegens de 40ste Kattenbergse rommelmarkt op **zondag 3 september 2023** is het woonzorgcentrum zeer moeilijk te bereiken met de wagen.

Op zondag 3 september 2023 is er tussen 9.30u en 17.30u een **verkeerverbod** (rijverbod) in de straten Kattenberg, Molenstraat, Molenaarstraat, Frans Lenaertsstraat, Patronaatstraat, Schutstraat en Oorderseweg (tussen Groot-Hagelkruis en Schutstraat). Men kan dan niet met de wagen tot in het WZC geraken of er uit wegrijden.

Eveneens op zondag 3 september 2022 is er tussen 7u en 20u een **parkeerverbod** in hogervermelde straten.

De parking van de Colruyt (Bilderdijkstraat/Kloosterstraat) is ter beschikking gesteld op zondag 3 september van 8u tot 20u.

Ons huis blijft wel bereikbaar voor de hulpdiensten.

Hopelijk is het zonnetje van de partij en wordt het een gezellige snuisterzondag!

FOTOCOLLAGE

Op de voorbije gebruikersraden van de assistentiewoningen was de inrichting van de gemeenschappelijke gangen een terugkomend agendapunt. Hier en daar mocht er wel een schilderijtje aan de muur komen vinden de bewoners. Dit was iets naar de tand van Els Tubbax, dochter van mr. en mevr. Tubbax - Maes van assistentiewoning 209, die meteen met het idee kwam om de hobbyfoto's van haar partner in te kaderen. De aanwezige schilderijen en etsen werden deels vervangen door een aantal mooie foto's. Klassieke Antwerpse stadslandschappen, afbeeldingen van dieren en natuurfoto's werden gegroepeerd per onderwerp en vormen samen mooie reeksen. De aquarellen en schilderijen met olieverf werden wel behouden maar werden eens op een andere plaats opgehangen. Dit alles geeft de toegang tot de assistentiewoningen meteen een heel andere "look"! Wij willen hierbij Els hartelijk danken voor het vele werk en het mooie resultaat!

FOTOBOOTH

Heb je zin om er even tussen uit te knippen?
Waan je net als Petrus in zonnige, exotische oorden met een cocktail in de hand in onze fotobooth in de cafetaria.
We nodigen iedereen uit om een leuk vakantiekiekie te maken in onze Hawaïaanse Tikibar met familie, medewerkers of medebewoners. Alle attributen zijn voorzien om er iets leuks van te maken. Volgende maand publiceren we een mooie selectie van jullie foto's.

Aloha!